

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžfk/94/2019
Identifikačné číslo spisu: 4018200276
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4018200276.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudkýň JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): MIKONA plus, s.r.o., Železničná 39, Želiezovce, IČO: 34 140 913, právne zastúpený: JUDr. Ondrej Mészáros, advokát, Brezová 10, Želiezovce, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100133836/2018 zo dňa 15. januára 2018, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/64/2018-123 zo dňa 15. mája 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/64/2018-123 zo dňa 15. mája 2019 z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre (ďalej aj len „krajský súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 100133836/2018 zo dňa 15.01.2018 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) a vrátenia veci žalovanému. Žalovaný napadnutým rozhodnutím potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Nitra (ďalej aj len „správca dane“) č. 102120414 zo dňa 06.10.2017 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým správca dane vyrubil žalobcovi rozdiel DPH v sume 3 024,80,- euro za zdaňovacie obdobie jún 2014.

2. Žalobca si uplatnil právo na odpočítanie DPH v sume 3 024,80,- euro z dodávateľskej faktúry č. 120/14 zo dňa 27. 06. 2014 vystavenej spoločnosťou PEED, s.r.o. za vykonané zemné práce na skládke v Sikenici (odkopávka a prekopávka, príplatok k cenám za lepivosť, vodorovné premiestnenie výkopku). K tejto predložil doklady, a to geodetické zameranie Geodetickej kancelárie Urban - Lauko, spol. s r.o. pred odkopávaním a po vykonaní odkopávky zeminy, kópiu rozpočtu zo dňa 28. 03. 2014 - práce vykonané spoločnosťou PEED, s.r.o., čiastočný výpis z prevádzkového denníka za rok 2014 - údržby a opravy zariadenia skládky Sikenica o realizácii výkopových prác, kópiu strany 9 prevádzkového

poriadku Sikenica - skládka odpadov, kde v bode 10.2 opisuje technológiu ukladania odpadu na skládke.

3. Konateľ žalobcu pri miestnom zisťovaní potvrdil spoluprácu so spoločnosťou PEED, s.r.o., ktorá mala pre nich vykonať zemné práce na skládke v Sikenici. Nevedel uviesť, kto nadviazal kontakt s uvedenou spoločnosťou, ani kto s ňou komunikoval. K faktúre vystavenej spoločnosťou PEED, s.r.o. v mesiaci jún 2014 uviedol, že sa jednalo o prekryvanie telesa skládky zeminou v Sikenici, pričom toto vyjadrenie uviedol na základe čítania z faktúry. Dodávateľ žalobcu - spoločnosť PEED, s.r.o. bola nekontaktná, nepredložila žiadne doklady, nepotvrdila žiadne obchodné transakcie. Podľa podaných daňových priznaní a kontrolných výkazov za zdaňovacie obdobia máj a jún 2014 neuviedla žalobcu ako odberateľa na svojich kontrolných výkazoch. Správca dane z inej daňovej kontroly v spoločnosti HAGO s.r.o. zistil, že bola zaslaná žiadosť o MVI vo vzťahu k vypočutiu svedka Miklos-László Nyitrai, konateľa spoločnosti PEED, s.r.o. (od 17. 04. 2014 do 06. 04. 2017). Z odpovede rumunskej daňovej správy vyplynulo, že bola vykonaná kontrola u uvedenej osoby a bolo zistené, že na adrese žije p. W.X. a podľa jeho vyjadrenia nemá žiadne informácie o žiadanej osobe. Ďalej zistili, že uvedený svedok má dcéru s Y. T., ktorá priznala vzťah s uvedenou osobou, ale od roku 2008, kedy Miklos-László Nyitrai odišiel do Maďarska, sa nestretli. Správca dane vyzval spoločnosť PEED, s.r.o. na predloženie dokladov, okrem iného i týkajúcich sa zdaňovacieho obdobia máj a jún 2014, pričom zásielka sa vrátila s poznámkou pošty „adresát neznámy“. Následne bolo zaslané predvolanie na výsluch Miklos-László Nyitrai do Rumunska. Zásielka sa vrátila neprevzatá s poznámkou pošty „adresát neznámy“. Správca dane oboznámil žalobcu o chýbajúcich dokladoch, ktoré mal žalobca predložiť do 18 dní, pričom žiadne doklady žalobca nepredložil (zmluva o spolupráci s dodávateľom PEED, s.r.o., e-mailová komunikácia, telefonický kontakt na dodávateľa, objednávky, meno osoby zo strany dodávateľa, stavebný denník, druh vozidla, preberací protokol alebo záznam o odovzdaní prác). Správca dane vykonal miestne zisťovanie v sídle spoločnosti PEED, s.r.o. Továrenská 1, Štúrovo, kde bolo zistené, že v spoločnom dvore sa nachádza viac spoločností v administratívnej budove. Pán C. ukázal priestory, ktoré využívala spoločnosť PEED, s.r.o., z dverí bola odstránená tabuľa s identifikačnými údajmi spoločnosti a dvere boli uzamknuté. Pán C. uviedol, že dlhšiu dobu sa tu nikto nezdržiava. Žiadna pošta na adresu nechodí.

4. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na uvedené skutkové okolnosti a konštatoval, že s poukazom na výsledky dokazovania vykonaného správcom dane je toho názoru, že žalobcom deklarovanému dodávateľovi nemohla vzniknúť daňová povinnosť na DPH, a preto nemohlo ani žalobcovi vzniknúť právo na odpočítanie tejto dane. V tejto súvislosti súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžf/63/2011 zo dňa 28. 06. 2012, ako aj na ďalší jeho rozsudok sp. zn. 2Sžf/4/2009 zo dňa 23. 06. 2010 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 78/2011 zo dňa 23. 02. 2011, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že „dôkazné bremeno je na daňovom subjekte - žalobcovi. Primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane daňového subjektu - žalobcu, ktorý disponuje svojím právom uplatniť si za zákonom stanovených a splnených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty (je iniciátorom odpočítania dane z pridanej hodnoty) a ktorý si aj tento nárok uplatnil, preto je jeho povinnosťou preukázať, že si nárok uplatňuje dôvodne a za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty uznaný ako dôvodný“.

5. Krajský súd uviedol, že daňový subjekt uplatňujúci si odpočítanie dane z pridanej hodnoty má v daňovom konaní preukázať reálnu existenciu zdaniteľného plnenia, pretože jej uskutočnenie zákon automaticky nepredpokladá. Z uvedeného potom vyplýva, že cieľom daňového konania je overiť, či sa zdaniteľné plnenie uskutočnilo tak, ako to tvrdí daňový subjekt. Preverovaním žalobcom tvrdenej obchodnej transakcie v mesiaci jún 2014 na základe ním predložených dokladov správca dane zistil a konštatoval, že deklarovaná obchodná transakcia sa neuskutočnila tak, ako je to uvedené na faktúre č. 120/14 zo dňa 27. 06. 2014, nakoľko v priebehu daňovej kontroly a ani vyrubovacieho konania žalobca, okrem vyššie uvedených dokladov, žiadnym spôsobom nepreukázal uskutočnenie zdaniteľného plnenia zo strany deklarovaného dodávateľa ako základnej podmienky pre uplatnenie nároku na odpočítanie dane. V tejto súvislosti krajský súd konštatoval, že daňové orgány si urobili správny záver, že daňový

doklad je z hľadiska nároku na odpočítanie DPH použiteľný vtedy, ak je nepochybné, že v ňom uvedené údaje odrážajú skutočnosť, teda, že služby boli i reálne dodané od dodávateľa uvedeného na faktúre.

6. Krajský súd poukázal na to, že ak má ísť o daňový doklad spôsobilý na odpočítanie dane z pridanej hodnoty, musí ho vyhotoviť platiteľ tejto dane, t. j. osoba, ktorá atribúty platiteľa tejto dane spĺňa (vznikla jej povinnosť zaplatiť daň z pridanej hodnoty a súčasne táto reálne uskutočnila zdaniteľné plnenie). K tomu poukázal na to, že sám žalobca v priebehu daňovej kontroly a následného vyrubovacieho konania neuvádzal bližšie okolnosti dodania služieb, čo jednoznačne spochybnilo žalobcom deklarované dodanie služieb od spoločnosti PEED, s.r.o. Krajský súd konštatoval, že bolo povinnosťou žalobcu v prípade, ak si uplatnil pri službe - zemných prácach, ktorú mu mal dodať deklarováný dodávateľ, t. j. spoločnosť PEED, s.r.o., aby preukázal skutočnú existenciu zdaniteľného plnenia, keďže je povinnosťou každej zmluvnej strany, aby sa pri úprave obchodných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov, pričom toto zahŕňa i povinnosť overiť si informácie a skutočnosti ohľadne obchodného partnera ako i osoby (fyzickej alebo právnickej), ktorá službu dodá. Podľa krajského súdu si žalobca zrejme tieto informácie neoveril dostatočne, a preto je možné dôvodne pochybovať, či mu fakturované služby dodal ním tvrdený dodávateľ a platiteľ dane z pridanej hodnoty a či faktúru, pri ktorej si uplatnil odpočítanie dane z pridanej hodnoty, bola vôbec vystavená platiteľom tejto dane. Vzhľadom na nekontaktnosť deklarovaneho dodávateľa žalobcu je potom, podľa názoru krajského súdu, dôvodné konštatovanie žalovaného, že nebolo preukázané, že došlo k zdaniteľnému plneniu medzi dvoma deklarovými platiteľmi dane z pridanej hodnoty a žalobca si v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty nedôvodne uplatnil odpočítanie tejto dane.

7. Krajský súd uviedol, že uskutočnenie zdaniteľných plnení je ekonomickou činnosťou pod kontrolou daňového subjektu a odpočítanie dane z pridanej hodnoty nenastáva ex lege podľa § 49 ods. 1, 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 222/2004 Z. z.“), ale je iba právom platiteľa tejto dane, ktoré je spojené s dôkaznou povinnosťou daňového subjektu, ktorý je platiteľom dane. Poukázal na to, že zo strany deklarovaneho dodávateľa uvedených prác - spoločnosti PEED, s.r.o. neboli doložené žiadne účtovné doklady preukazujúce vykonanie zemných prác uvedenou spoločnosťou, navyiac, konateľ spoločnosti (konateľ v čase vystavenia účtovných dokladov) bol nekontaktný, vystavenie faktúry, jej podpis, pečiatku na nej, nepotvrdil. Podľa krajského súdu jednoznačne treba pričítať na ťarchu žalobcu tú skutočnosť, že žiadnym spôsobom si neoveroval svojho dodávateľa, pričom overovanie si obchodných partnerov nie je povinnosťou daňového subjektu, ale v prípade, ak si daňový subjekt uplatňuje nároky vo vzťahu k štátnemu rozpočtu, napr. uplatnenie si nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty, musí byť schopný preukázať realnosť deklarovaneho obchodu.

8. Krajský súd sa nestotožnil s námietkami ohľadne dôkazného bremena, pretože toto bolo jednoznačne na strane žalobcu a žalobca bol priamo účastný ním deklarovaneho zdaniteľného plnenia (dodávka zemných prác) ako odberateľ a takýto subjekt nemá možnosť obhajovať sa nemožnosťou dosahu a preverenia zákonom vyžadovaných náležitostí, vyplývajúcich z danej obchodnej transakcie. Krajský súd poukázal na to, že daňové konanie je ovládané zásadou prejednacou, nie vyhľadavacou, čo znamená, že bolo povinnosťou žalobcu označiť a predložiť dôkazy preukazujúce dôvodnosť jeho postupu pri podaní daňového priznania. K čestnému prehláseniu Miklósa László Nyitrai zo dňa 06. 04. 2018, ktoré bolo pripojené k podanej žalobe ako dôkaz je potrebné uviesť, že čestné prehlásenie vo všeobecnosti nemožno považovať v daňovom konaní za dôkaz.

9. Krajský súd sa stotožnil s názorom žalovaného v tom, že dôkazy, ktoré predložil žalobca k svojmu vyjadreniu k protokolu z daňovej kontroly, a to fotodokumentácia, odberateľská faktúra, výpis z účtu v banke, geodetická dokumentácia predrealizačného výškopisného a polohopisného zamerania záujmového územia pre výstavbu kazety č. 3, ako i rozpočet stavby Sikenica - skládka odpadov 2. etapa - 3 kazeta, ale aj čiastočný výpis z prevádzkového denníka za rok 2014 - údržby a opravy zariadenia skládky Sikenica, nie sú spôsobilé zmeniť zistený skutkový stav správnych orgánov v tom, že žalobca nepreukázal, že zemné práce fakturované dodávateľom - spoločnosťou PEED, s.r.o. boli reálne uskutočnené práve dodávateľom uvedenom na faktúre, teda spoločnosťou PEED, s.r.o. Krajský súd k

tomuto poukázal na to, že správca dane ani žalovaný nespochybňovali vykonanie fakturovaných prác, ale skutočnosť, že uvedené práce boli vykonané deklarovateľom PEED, s.r.o. K námietke, že nebol akceptovaný jeho návrh na výsluch svedkov (ktorých navrhol vypočuť až v podanom odvolaní zo dňa 02. 11. 2017 proti rozhodnutiu správcu dane zo dňa 06. 10. 2017), krajský súd uviedol, že sa stotožňuje s tým, že uvedených svedkov mal žalobca navrhnúť už skôr, a to v rámci daňovej kontroly, alebo vyrubovacieho konania a okrem toho, ani títo svedkovia by nenahradili v rámci dokazovania výsluch konateľa spoločnosti PEED, s.r.o., ktorý jediný mohol a mal potvrdiť vykonanie zemných prác pre žalobcu, a to nielen ústne, ale aj predložením potrebných dokladov, ktorými mal ako bezprostredný obchodný partner žalobcu disponovať.

10. Krajský súd konštatoval, že v predložennom administratívnom spise sa nachádzali žalobcom predložené listinné doklady, z ktorých ale nemožno vyvodiť záver o reálnom dodaní prác žalobcovi zo strany deklarovateľného dodávateľa, pričom sa tam nenachádzajú žiadne relevantné doklady preukazujúce dodanie prác žalobcovi a realnosť dodania týchto prác, nemožno podľa krajského súdu, preukazovať predložením faktúry.

11. Žalobca ako sťažovateľ zastúpený advokátom podal včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP a navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie. Sťažovateľ poukázal na body 3 a 23 napadnutého rozsudku krajského súdu a namietal, že v kontrolnom výkaze spoločnosť PEED, s.r.o. uviedla žalobcu ako svojho odberateľa a preto je zrejmé, že deklarovateľ práce, ktoré boli predmetom fakturácie boli vykonané. V nadväznosti na uvedené namietal sťažovateľ porušenie práva na spravodlivý proces, keďže krajský súd nesprávne vyhodnotil dôkazy, ktoré preukazovali pravdivosť tvrdenia žalobcu.

12. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju zamietol podľa § 461 SSP.

14. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu potom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a administratívneho spisu a konštatuje, že nie je dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. Kasačný súd konštatuje, že sťažovateľove námietky v kasačnej sťažnosti smerovali najmä k otázke zohľadnenia obsahu kontrolného výkazu podaného jeho dodávateľom, kde sťažovateľ uviedol, ako svojho odberateľa.

15. Podľa § 49 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

16. Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zák. č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

17. Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zák. č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od

platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

18. Kasačný súd má za preukázaný skutkový stav zistený daňovými orgánmi. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že sťažovateľ preukazoval uskutočnenie zdaniteľného obchodu predložením spornej faktúry a dokladov, ktoré preukazovali realizáciu fakturovaných práv, avšak nepredložil doklady, ktoré by hodnoverným spôsobom preukazovali, že zdaniteľné plnenie bolo skutočne dodané deklaroványm dodávateľom - spoločnosťou PEED, s.r.o.

19. Pokiaľ podstata sťažovateľových námietok v kasačnej sťažnosti spočívala v argumentácii kontrolným výkazom, z ktorého vyplynulo, že deklarováný dodávateľ uviedol sťažovateľa ako svojho odberateľa, kasačný súd poukazuje na skutočnosť, že kontrolný výkaz má na účely prejednávanej veci rovnakú dôkaznú hodnotu ako daňové priznanie, faktúra resp. tvrdenie sťažovateľa. V kontrolnom výkaze sa uvádzajú podrobné údaje o jednotlivých daňových povinnostiach platiteľa dane a o jednotlivých odpočtoch uplatňovaných platiteľom dane za dané zdaňovacie obdobie. Podrobné údaje o uskutočnených a o prijatých zdaniteľných obchodoch sa vykazujú na základe vyhotovených a prijatých faktúr (aj zjednodušených faktúr príp. iných dokladov) o dodaní tovarov alebo služieb, z ktorých v tuzemsku vznikne platiteľovi dane povinnosť platiť daň, a z ktorých platiteľovi dane vznikne právo na odpočítanie dane. Údaje uvedené v kontrolnom výkaze možno považovať za údaje evidenčného charakteru, deklarované zo strany daňového subjektu, avšak obdobne ako pri faktúre je potrebné, aby pravdivosť aj týchto údajov bola hodnoverným spôsobom preukázaná a aby odzrkadľovali realitu. Kontrolný výkaz a údaje v ňom obsiahnuté možno teda považovať za jeden z dôkazov, slúžiacich na preukázanie uskutočnenia zdaniteľného plnenia (obdobne ako napr. faktúru), avšak nemožno prijať záver, v zmysle ktorého by kontrolný výkaz sám o sebe (t. j. bez ďalších dôkazov) mohol byť akceptovaný ako relevantný dôkaz preukazujúci reálne uskutočnenie zdaniteľného plnenia bez akýchkoľvek pochybností. Preto aj v prípade, že sťažovateľ disponoval kontrolným výkazom, v ktorom deklarováný dodávateľ uviedol sťažovateľa ako svojho odberateľa, bolo aj vo svetle skutkových zistení správcu dane potrebné, aby sťažovateľ disponoval ďalšími dôkazmi, ktoré by preukazovali reálne uskutočnenie fakturovaných (a tým pádom v kontrolnom výkaze zaznamenaných) zdaniteľných plnení. Hoci krajský súd poukázal na tvrdenie správcu dane, podľa ktorého v rozhodnom období sťažovateľ nebol uvedený v kontrolnom výkaze jeho deklarovaneho dodávateľa, čo sa ukázalo ako nepravdivé, uvedené s poukazom na ostatné skutkové zistenia správcu dane nie je spôsobilým spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, ani daňových orgánov.

20. Pre úplnosť kasačný súd konštatuje, že napriek tomu, že sťažovateľ predložil formálne doklady (najmä faktúra), tieto ešte samy o sebe nepreukazujú splnenie hmotnoprávných podmienok uvedených v § 49 ods. 1 a 2 písm. a) a v § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH. Z citovaných ustanovení vyplýva, že daňový subjekt je povinný na jednej strane predložiť formálne doklady, avšak zároveň je povinný a v tomto smere aj znáša dôkazné bremeno, je teda povinný preukázať, že zdaniteľné obchody, tak ako sú deklarované predmetnými formálnymi dokladmi sa aj reálne uskutočnili. Reálne uskutočnenie zdaniteľných obchodov v tomto prejednávanom prípade zahŕňa na jednej strane preukázanie reálneho dodania zdaniteľného plnenia a na strane druhej preukázanie, že tento tovar bol dodaný práve deklaroványm dodávateľom. S ohľadom na zistenia správcu dane uvedené v bode 2 tohto rozsudku kasačný súd konštatuje, že sťažovateľ nepreukázal reálne dodanie zdaniteľného plnenia zo strany deklarovaneho dodávateľa, teda nebolo preukázané dodanie fakturovaných služieb osobou uvedenou na faktúre.

21. Kasačný súd konštatuje, že krajský súd sa s prejednávanou vecou sa dostatočne vysporiadal, racionálne odôvodnil svoje úvahy a vyvodil správne skutkové a právne závery, a preto sa kasačný súd v plnej miere stotožňuje s odôvodnením krajského súdu a kasačnú sťažnosť zamieta ako nedôvodnú podľa § 461 SSP.

22. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

23. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.